

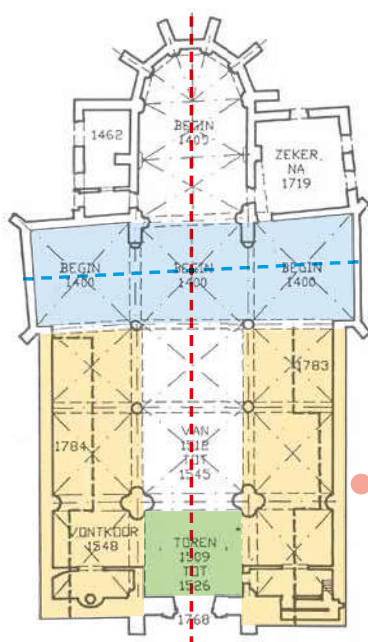
De bouw van de Sint-Pieterskerk

De Sint-Pieterskerk kent een lange bouwgeschiedenis. Bij de opmaak van het restauratiedossier in 1991 deed architect Karel Breda een grondige studie van de bouw. Hij deed dit zowel op basis van de kerktekeningen als door een grondige opmeting van de kerk.

Skieven architect?

Het eerste bouwwerk op deze plek was van Romaanse makelij. Daar zijn geen beschrijvingen van teruggevonden, maar architect Breda kon dankzij de opmetingen toch wat gegevens van deze Romaanse kerk blootleggen. En ook vandaag kan je dit nog opmerken: het transept staat *lichtjes uit de haak* ten opzichte van het schip. De muren van dat transept zijn gebouwd op de Romaanse fundamenteën, maar het nieuwe schip kreeg nadien een iets andere as. Daardoor staan beide niet exact in een hoek van 90° op elkaar. Deze draaiing vinden we ook terug in de houtstructuur onder het dak.

De bouw van de vernieuwde kerk op de oude fundamenteën dateert van voor 1460: dan zijn alvast het nieuwe koor en transept klaar in gotische stijl. Het duurt dan minstens een halve eeuw voor werk wordt gemaakt van een nieuw schip. Die klus wordt geklaard tussen 1510 en 1526, een periode waarvan veel kerktekeningen bewaard bleven en we dus een beter zicht krijgen op de werkzaamheden, in tegenstelling tot de vroegere periode waarbij we meer moeten afleiden uit de opmetingen. De oude kerktoren werd daarvoor neergehaald en de stenen daarvan werden deels herbruikt.

Legende

- De as van de oude romaanse kerk
- De as van de nieuwe kerk
- Transept
- Nieuwe toren (1510 - 1526)
- Zijbeuken (1783)
- Oude zij-ingang

transept, op de oude fundamenteën, en het nieuwe schip dat naar de nieuwe toren zou leiden.

In die tijd was er links en rechts van het schip een zij-ingang. Dat is nog goed te zien op een afbeelding op het bedevaartvaantje (zie hieronder). En in de kerk staat nog altijd een wijwatervat tegen een steunbeer die hier getuige van is.

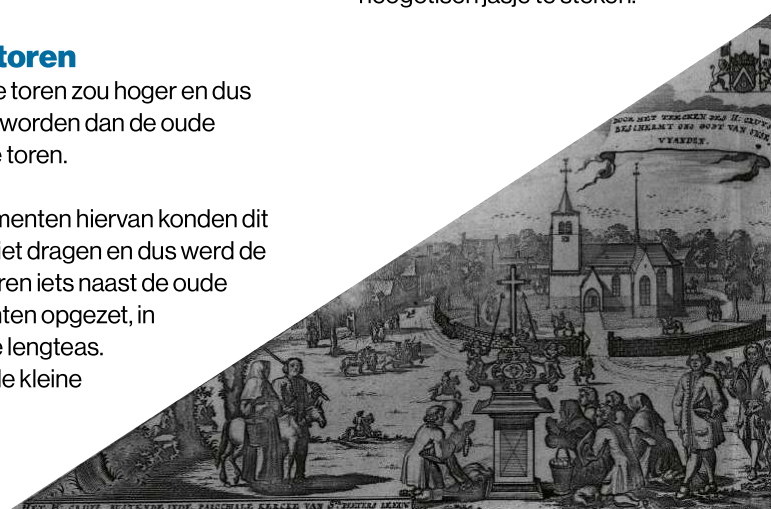
Een volgende belangrijke bouwphase komt na 1783. Dan worden de huidige zijbeuken opgetrokken. Daarvoor moesten de beide zij-ingangen afgebroken worden. Ook de toren krijgt een update met een neo-classicistisch portaal. De kerk krijgt zo stilaan de vorm die we vandaag kennen.

Rond 1900 zou de kerk al wat renovatiewerken ondergaan en wordt er van de gelegenheid gebruik gemaakt om het koor in een nieuw neogotisch jasje te steken.

Zware toren

De nieuwe toren zou hoger en dus zwaarder worden dan de oude romaanse toren.

De fundamenteën hiervan konden dit gewicht niet dragen en dus werd de nieuwe toren iets naast de oude fundamenteën opgezet, in de nieuwe lengteas. Vandaar de kleine draaiing tussen het

bron: LEWE, 1992, jg. 11, nr. 1 & 2.